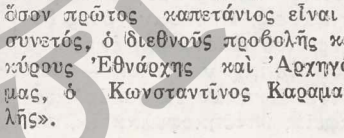

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ. Γραφεία: Σωκράτους 71. Έτος 2ο, Άριθ. Φύλ. 40 - 41, 13 - 20(11)76 Τιμή δρχ. 5

Μιλώντας ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, νομίζω, σε μία τριετία θα συγκεντρωσι της Κοινοβουλευτικής 'Ομάδος μας, ελπε με την συμπατηναμένη σοφία του λητού και επιγραμματικού λόγου: «... το πρόβλημα της οικονομικής και πολιτικής προόδου στην Ελλάδα, είναι καθοδηγητικό έργο και υπευθυνότητα 1000 περίπου 'Ελλήνων!». Ή βαρύνση αυτήν αξία αυτού του λόγου είναι ότι, όλοι όσοι αποτελούμε την πολιτική, πνευματική και συνδικαλιστική ήγεσία σε αυτό τον τόπο πρέπει να συνειδητοποιήσουμε την μεγάλη (ιστορικά κρίσιμη) ευθύνη μας, για τη διαφύλαξη της Δημοκρατίας, τόσο από την αποπλάνηση των δημογώνων, όσο και από το διασπάρ των δεδομένων έχθρων της! Για τη περαιτέρω εξέλιξη της πολιτικά και την διευρύνση της κοινωνικά και οικονομικά. Για την οργάνωση και λειτουργία αποτελεσματικής και φιλικής κρατικής Διοικήσεως. Για τη δομική και διαθετική μετουσίωση της ελληνικής Κοινωνίας, από κοινωνίας μεταπράτων, μεσολατών, θεσθισμών, επαγγελματιών.

Συνέχεια εις την 3ην σελ.

Ο μέγας πολιτικός προβληματισμός

17 (Πλατεία Οδείου) Τηλ. 3240.238
δρ. 100 (ηλ. σιν) ΙΚΑ) Τηλ. 5712.582
ΓΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ
Κράτος Σχολαί Κων. Στεφανίδη

17 (Πλατεία Θόσιου) Τηλ. 3240.238
δρ. 100 (ηλ. σιν. ΙΚΑ) Τηλ. 5712.582
ΓΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ
Κράτος Σχολαί Κων. Στεφανίδη

100

Η ΔΑΣΙΚΗ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνέχεια εκ της 1ης σελ. τή σφαγή του, τί πετύχαμε; Νά βλέπουμε στο τσιγκέλι του χασάπη μας «ΕΡΙΦΙΟΝ 159,50». "Ας αφήσουμε τὰ παράγωγα του γάλακτος πού ἔχουν ἐξαφανισθῇ. Δέν θά μπορούσε ἄραγε, μέ τῶσα χρήματα πού τότε πλήρωσε τὸ κράτος, νὰ φροντίσῃ νὰ ἐπιστῇ τῶν βοσκῆς τῆς γίδας ἐκεῖ πού τὰ δάση τίποτα δέν θά πῶναι καὶ νὰ διορισθῇ χιλιάδες (ἂν χρειάζεστανε) δασοφύλακες; Δέν ἔγινε τίποτα ἀπ' αὐτά. Μὰ τὸ κακὸ συνεχίζεται καὶ στίς μέρες μας. "Εχω πει καὶ παλαιότερα, πῶς στίς φλέβες τῶν δασολόγων καὶ δασονόμων μας ἀντὶ γιὰ αἷμα κυλάει χλωροφύλλη, με ἀποτέλεσμα ὅλοι τους νὰ εἶναι λίγο πολύ... «πράσινοι». "Αγὰ πῶν — ἀνακρίρρητα — τὸ δάσος. "Ὅμως, ἂς τὸ πούμε, εἶναι τουλάχιστον ὑπερβολικοί. Φοβούνται μήπως τὸ δάσος χαθῇ καὶ βλέπουν παντοῦ ἐχθρούς του — ἀκόμα κι' ἐκεῖ πού τὸ δάσος ἔχει πατροπαράδοτους συντρόφους καὶ φίλους. Οἱ φόβοι τους εἶναι σωστοί, μὰ πολλές φορές γίνεται λάθος στὴ διεύθυνση τῶν ἐχθρῶν κι' αὐτὸ ζημιώνει καὶ τὴ δασικὴ πολιτικὴ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ δάσους. Ξεχνοῦν ὅτι τὸ δάσος δέν στέκεται χωρὶς τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦν γύρω του. Μία ἀπρόσεκτη κίνηση ἐνὸς μόνον ἀνθρώπου, ἀρκεῖ γιὰ νὰ καταστρέψῃ ὅτι ἡ φύση ἔχει φτιάξῃ σὲ 50 ἢ 100 χρόνια. "Ὅμως οἱ ὄρεινοί μας εἶναι κέρβεροι. Φοροὶ ἀκοίμητοι κι' ἴδιοι. Τιμωροὶ τῶν ἀπρόσεκτων ξένων. Θυμᾶμαι πῶς κάποτε οἱ συμπολίτες μου λυντοσύριαν τρεῖς ξένους κυνηγούς γιὰ τὸς ἔρθηκαν νὰ φήνουν τσιχλές μέσα στὸ δάσος σ' ἓνα ξέφωτο.

"Επαναλαμβάνω αὐτὸ πού καὶ στὴ Βουλὴ καὶ σὲ συγκέντρωση δασικῶν εἶπα πρὸ μηνῶν. "Αν θέλουμε νὰ σώσουμε τὰ δάση μας, νὰ κάνουμε ὅλους ὅσους ζοῦν γύρω ἀπ' αὐτὰ νὰ τ' ἀγαπήσουν περισσότερο. Γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ ὅμως χρειάζεται νὰ πάρουμε μὴ οὐκ ἀσυνεχῆ μέτρα καὶ —γιατί ὅχι; — ριζοσπαστικὴν μέτρον.

Τελευταῖα (τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1975), ψηφίσθηκε ὁ Νόμος ἀλλοθινὰ θεσμικός. "Ενας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ τοῦ Νόμου εἶναι, με τὴν ἐριθεοσία τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, νὰ περιορισθῇ ἡ οἰκοπεδοποιία. "Αρρώστια πού ἐνδημεί κυρίως στὴν περιοχή τῆς Ἀττικῆς καὶ σ' ὅλες τὶς παραθαλάσσιες τουριστικὰς περιοχὰς τῆς χώρας μας. "Η δάση τοῦ Νόμου εἶναι ἀπόλυτα σωστὴ. Στὴν ἐφαρμογὴ του ὅμως στίς ὄρεινὰς περιοχὰς θέλει φοδερεὴ προσοχή. Μέχρι τώρα, στίς δασικὰς ὑπηρεσίας ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθη ἀντίληψη, πού βέβαια στηρίζεται σὲ Νόμους παλαιότερους. "Ὅπου ὑπάρχουν ἰδιοκτησίες στίς ἐποικίαις φυτρώσεων ἔλατα (ἀναφέρονται στὰ ὄρεινά), αὐτὸς πού φέρεται σὺν κύριος τῆς ἐκτάσεως, γιὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ, ἔπρεπε νὰ ἀκολουθῇ μίαν διαδικασίαν στὸ Συμβούλιο Ἰδιοκτησίας Δασῶν. "Εκεῖ τὰ πράγματα εἶναι πολὺ δύσκολα. Χρειάζονται τίτλοι ἰδιοκτησίας ἀπὸ τὸ ἔτος 1884. Στὰ χωριά μας, ὅμως, τέτοιους τίτλους δέν ἔχει σχεδὸν κανεὶς. Πέρασαν τόσες θύελλες, πού τίποτα—κι ἐκεῖ πού τυχὸν ὑπῆρχαν τίτλοι — δέν ἔμεινε. Κάθηκαν τὰ συμβολαῖα γραφεῖα, ὑποθηκοφυλακεία, σπι-

τια, τὰ πάντα. "Αλλὰ μήπως οἱ ἄνθρωποι τῶν θουνῶν μας πούλοσαν τὰ χωράφια τους με συμβολαία; Σπάνια. "Ὁ λόγος τους ἦταν τὸ συμβολαῖο. Οἱ πῶ ἐπιμελεῖς, ἔκαναν καὶ κάποιον χαρτὶ πού τὸ ἔγραφε ὁ γραμματέας ἢ ὁ παπὰς τοῦ χωρίου. "Ετσι, τὰ χωράφια τους σιγὰ σιγὰ, ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία τίτλων ἰδιοκτησίας, περιήλθαν στὸ Δημόσιο. Οἱ ἴδιοι, γιὰ νὰ κλέψουν ἓνα κλαρί χρειάζονται ἄδεια τοῦ Δασαρχεῖου. Αὐτὸ εἶναι σωστὸ, ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμόζεται με ἐλαστικότητά. "Εκεῖ λ.χ. πού δέν ὑπάρχει Δασαρχεῖο ἢ Δασονομεῖο τί θά γίνῃ; "Αν ὁ ἀγρότης τοῦ χωρίου κόψῃ ἓνα κλαρί θά τὸν μὴνύσουμε; Ναι, ἂν κἀμὴ καταστροφῇ. "Ὅχι, ἂν δέν κἀμὴ. "Αλλωστε, μήπως καὶ ὅταν ἔχῃ ἄδεια καὶ θέλει νὰ κἀμὴ τὴν καταστροφὴ δέν τὴν κἀμει; Βασικά, λοιπόν, προέχει ἡ ἀγάπη ὅλων πρὸς τὸ δάσος. "Εδῶ θὰ ἀναφερθῶ καὶ θὰ παραπέμψω τὸν ἀναγνώστη τοῦ σημειώματός μου στὴν ἐκθεση πού ἔκαμε πρόσφατα ἡ Πανελληνίος "Ενωσις Δασονόμων. Εἶναι μίαν ἀξέπαινη προσάθεια. "Εργο με πολλὰς ἀληθείας καὶ σωστὰς συγκεκρίμενες προτάσεις.

Τὸν Μάρτιο τοῦ 1975, τὸ "Υπουργεῖο Γεωργίας ἔστειλε μίαν διαταγὴν στὰ Δασαρχεῖα με τὴν ὁποία ἐδίδε ἐντολὴν στοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δασικῶν "Υπηρεσιῶν νὰ μὴ κυνηγῶν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ κτήματά τους. "Αν τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῆς διαταγῆς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων, δέν θά ἔχουμε προβλήματα. "Αν δὲ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου περὶ ὀριοθεσίας τῶν Δασομεινῶν Δασῶν γίνῃ με βάση τὸ πνεῦμα τῆς διαταγῆς αὐτῆς καὶ τὰ Δάση θὰ σώσουμε καὶ τοὺς ἀνθρώπους θὰ κρατήσουμε κοντὰ τους. Γιὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὐτὸ, οἱ δασικοὶ μας χρειάζονται σωστὰ ἐφόδια. Συγκεκριμένως ἐνηγίες, νομοθεσία, νομολογία, ἐπιμόρφωση καὶ πρὸ παντὸς κάλυψη στὴν εὐθύνη κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος.

"Ενα ἄλλο παράξενο πού συμβαίνει στὸν τομέα «δασικὴ πολιτικὴ» εἶναι τὸ ἑξῆς : Τὸ κράτος ἔχει μίαν ὀφειλὴν οἰκονομικὴν ἀπὸ τὴν ἐπιμετάλλευσιν τῶν δασῶν. Πωλεῖ τὴν ξυλείαν στοὺς ἐμπόρους καὶ εἰσπράττει χρήματα. Πιστεύω πῶς τὰ χρήματα αὐτὰ θ' ἔπρεπε νὰ γυρίζουν στὸν τόπο ἀπ' ὅπου ἐλήφθησαν. Νὰ γίνονται ἐκεῖ ἔργα ἀπὸ τὶς δασικὰς ὑπηρεσίες. Δρόμοι, γέφυρες, δασοτουριστικά, βελτιώσεις ἐκτροφείων θηραμάτων, ἐκτροφεία πείστροφας καὶ χίλια ἄλλα. "Εδῶ, ἀναγκαιῶς, μὴ παρὲνθεση. "Εχει ἀποδειχθῇ ἀπὸ τὴν πράξιν πῶς αἱ Δασικὰς ὑπηρεσίες διαθέτουν ἐπιστήμονες δασολόγους ἀριστοὺς στὴ δουλειά τους, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἔχουν τὰ ἀνάλογα χρήματα, μηχανήματα καὶ προσωπικὸ, κάνουν θαυμάσιες δουλειὰς στὸν τομέα τῆς ὁδοποιίας. Στὴν περιοχή τῆς Εὐρυτανίας, γιὰ τὴν ὁποία ἔχω ἄμεση ἀντίληψη, στὸν τομέα αὐτὸ θαυματολογοῦνται με ἀρίστα χωρὶς κανένα ἐνδοιασμό. Σωστὴ δουλειά, οἰκονομία, ὅχι σπατάλες, καὶ ἔργα πού ζοῦν δεκαετίες με στοιχειώδη συντήρηση.

Θὰ ὑπάρξῃ ἴσως ἡ ἀπάντησις ὅτι «ναί, μὰ τὸ κράτος ἔχει τόσες ἄλλες ἀνάγκες» κλπ. Σύμφωνοι. Εἶναι ὅμως καὶ θέ-

μα ἀσκήσεως κοινωνικῆς πολιτικῆς. "Ὅταν ὁ ὄρεινός χάνῃ τὰ πάντα γιὰ χάριν τοῦ δάσους, ἂς βλέπῃ τοῦλάχιστον προκοπὴ ἀπὸ τὰ ἔσοδα πού τὸ δάσος δίνει στὸ κράτος.

"Αλλὰ πρόταση — κι' αὐτὴ συγκεκριμένη — πού θὰ εἴχαμε νὰ κάνουμε θὰ ἦταν ἡ ἀκόλουθη: Γιὰ τὸν δέν ἀφήνουμε τοὺς ἀνθρώπους πού ζοῦν κοντὰ στὰ δάση νὰ χτίζουν σπιτὰ μέσα στὰ δάση; Σκεφθήκατε ποτέ, ὅσοι διαβάσετε τὶς γραμμὲς αὐτῆς ἐπὶ αὐτὸς πού θάχῃ τὸ σπῆτι του μέσα στὸ δάσος θὰ ν'αἶν ὁ καλύτερος δασοφύλακας ἢ πυροφύλακας;

Φυσικὰ δέν ἀναφερόμαστε στὰ δάση (τὰ ἐλάχιστα) τῆς Ἀττικῆς. Οὕτε στὰ δάση πού εἶναι κοντὰ σὲ ἀνεπτυγμένες τουριστικὰς περιοχὰς.

Κάτι πού ἀφορᾷ τὶς κοινότητες. Οἱ ὄρειναι κοινότητες ἔχουν ἔσοδα μὲν. Σὲ παλιότερη ἐποχὴ (Κυβέρνησις καὶ τότε Καρκαβλή) δέθηκε στίς κοινότητες ἓνα ἔσοδο 2% ἀπὸ τὸ κέρδος πού ἔβγαζε τὸ Δημόσιο ἀπὸ τὰ δάση. Ἀργότερα, αὐτὸ διπλασιάσθηκε. Γιὰ τὸ ὅμως νὰ μὴ δεθῇ περισσότερο; Γιὰ τὸ νὰ μὴ δίνεται ποσοστὸ 20%, με ὑποχρέωσιν τῆς κοινότητος νὰ ἀπορροφηθῶν τὰ χρήματα αὐτὰ ἐκτέλεσις κοινωφελῶν ἔργων (ὕδραγωγεία, διευθετήσεις χειμάρρων, ἀρδευτικά, ἀγροτικοὶ δρόμοι, συμμετοχὴ σὲ δασικές ἡλεκτροδοτήσεις, ὁδοποιία, ἀγροτικὰ ἱατρεία, σφαγεῖα, βιβλιοθήκες, ἐκκλησίες, κατωκίαι, κατασκηνοῦσαι, ξενοῦνες κλπ.); Ξέρετε ὅτι ὑπάρχουν κοινότητες πού δέν εἶχαν χρήματα νὰ πληρώσουν τοὺς γραμματεῖς των ὡς προχέτες πού ἔγινε ἡ ἐνταξίς τους στὸ Δημόσιο; "Η ἀκόμη, ὅτι σήμερον ὑπάρχουν κοινότητες πού δέν ἔχουν ἓνα στοιχειώδες κοινωτικὸν κατάστημα, πού δέν ἔχουν ἡλεκτρικὸν ρεύμα, δέν ἔχουν δρόμο καὶ πού γιὰ πᾶνε οἱ ἄνθρωποι στὸ πλησιέστερο σημεῖο πού πηγαίνει αὐτοκίνητο (τὸ καλοκαίρι)

περπατοῦν 6—10 ὥρες; "Ας ξεκολλήσουμε ἀπὸ τὴν καθιερωμένη γραφειοκρατικὴ κουλτούρα «δέν εἶναι ἀρμόδια ἡ κοινότης» καὶ τὰ παρῶμεν καὶ ἂς δοῦμε πρακτικὰ πῶς μπορούμε νὰ βοηθήσουμε, κι ὅχι νὰ δυσκολέψουμε τὴ λύσιν τῶν προβλημάτων. Μία πού ὁ λόγος γιὰ τὶς κοινότητες, καλὸ θὰ εἶναι νὰ σημειωθῇ καὶ μίαν ἀκόμη ἀλήθεια. "Υπάρχουν κοινότητες ἐγγλωβισμέ ν ε ς (κυριολεκτικὰ) ἢ ἀπὸ δάση τοῦ Δημοσίου ἢ ἀπὸ ἰδιωτικὰ εἰσφλίκια. Οἱ κάτοικοι τους δέν εἶναι σὲ τὴν ἐποχὴ οὕτε γιὰ ἓνα ζῶο.

Δέν εἶναι δύσκολο νὰ τοὺς δεθῇ ἀπὸ τὸ κράτος χώρος βοσκῆς (παρὰχώρησις δικαιώματος βοσκῆς) ἀπὸ τὶς ἰδιωτικὰς ἐκτάσεις, ἀφοῦ οἱ τελευταῖες ἀπαλλοτριωθῶν. Διακινδυνεύω μὴ πρόβλεψη. "Ὅπως ζοῦμε ἐδῶ στίς πέλεις, σίγουρα σὲ ἐλάχιστο χρόνον θὰ νοιώσουμε ὅλοι τὴν ἀνάγκη νὰ καταφύγουμε (ἔστω γιὰ ἓνα μῆνα) στὰ βουνά μας. "Η θάλασσα θὰ εἶναι γιὰ λίγους. Γιὰ νὰ πάῃ μίαν οἰκογένειαν 4μελὴς διακοπὴς ἐνὸς μηνὸς σὲ θάλασσα (μετὰ ἀπὸ 1—2 χρόνια) θὰ θέλῃ 60—70.000 δραχμὲς. Πέσοι θὰ μπορούν νὰ τὶς ἔχουν; Κι' ἀκόμη, ἀπ' ὅσους θὰ τὶς ἔχουν, πόσοι θὰ μπορούσαν νὰ ζήσουν τὶς διακοπὰς τους σὲ μέρη ὅπου ὁ ἔνας θὰ ν'αἶν πᾶν στὸν ἄλλο; Πῶς θὰ ξεκουραστοῦν; Μοιραῖος θὰ καταλήξουν στὸ βουνό. "Ας τὸ προσέξουμε, γιὰ νὰ μᾶς φιλοξενήσῃ τὴν ὥρα πού θὰ τὸ χρειαστοῦμε. "Ας προσέξουμε τοὺς ἀνθρώπους του, γιὰ νὰ τοὺς ἔρωμε ἐκεῖ ὅταν τοὺς χρειαστοῦμε. Πρὶν λίγες μέρες, εἶδα ἓνα παλαιὸ ἐκλεκτὸ φίλο καὶ συνάδελφο στὸ δρόμο. Μοῦ εἶπε «ἐπεθύμησα τὸ Καρπενήσι, μὰ πῶς πολὺ τὸ κατσίκακι πού ἔτρωγα ἐκεῖ». Τοῦ ἀπάντησα : «Τὸ Καρπενήσι εἶναι στὴ θέσιν του. Τὰ κατσίκακια ὅμως φύγουν, μεταναστεύουν. Πῆγαν στὴ Βουλγαρία, στὴ Ν. Ζηλανδία κι' ὅπου ἄλ-

λοῦ μπορούν νὰ ζήσουν». Τοῦ εἶπα ἀκόμη πῶς γιὰ ἓνα - δύο χρόνια ἀκόμη, θὰ βρισκῇ ἐκεῖ τὸ κατσίκακι. Γιὰ παραπέρα ὅμως, φοβόμην πῶς ὅχι. Καὶ μίαν πού ὁ λόγος γιὰ κατσίκα, σκέφθηκα τὴν Κοινὴν "Αγορά. Κανένα κράτος της δέν ἔξαφάνισε τὴν κτηνοτροφία. "Αλλὰ καὶ κανένα δέν ἔχει πλήρη αὐτάρκεια. Γιὰ τὴν ἐμεῖς νὰ μὴ γίνουμε προμηθευτὲς τους;

Συμπεράσματα: "Ας κάνουμε τοὺς ἀνθρώπους πού ζοῦν κοντὰ στὰ δάση νὰ τὰ ἀγαπήσουν πῶς πολὺ. "Ας τοὺς δώσουμε δυνατότητες νὰ ζήσουν ἀπ' αὐτὸ καὶ γι' αὐτὸ. "Ας προστατεύσουμε τὶς δημόσιες ἐκτάσεις χωρὶς ἀκρότητες. "Ας ξαναδώσουμε τὴν δυνατότητα ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας μικρῶν ζώων. "Ας δώσουμε στίς κοινότητες — ἐλέγχοντάς τες — τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα ἐκτέλεσεως ἔργων με τὴν ἐκχώρησις οἰκονομικῶν δικαιωμάτων στὰ ἔσοδα ἀπὸ τὰ δάση μας. "Ας κάνουμε τοὺς ὀρεινοὺς φύλακες τῶν δασῶν μας. "Ας ἀγκαλιάσουμε με στεργὴν περισσότερη τοὺς δασικοὺς μας συνεταιρισμοῦς. "Ας δώσουμε δυνατότητα ἐκτελέσεως ἔργων στίς δασικὰς με ὑπηρεσίες, ἐνισχύοντάς τες με χρήματα καὶ προσωπικόν.

Τοὺς δασικοὺς μας ὑπαλλήλους ἂς τοὺς κατατοπίσουμε με σαφεῖς ὁδηγίες καὶ ἐγκυκλίους γιὰ τὸ «τί δεόν» σὲ κάθε περίπτωση. "Ας τοὺς προστατεύσουμε με δετικὰ μέτρα ἀπὸ ἐκείνους πού ἡ νομίζον ἢ πραγματικὰ ἀδικοῦνται καὶ θιακοπραγοῦν εἰς βάρος τους, γιὰ νὰ μὴ θρηνησοῦμε κι' ἄλλους νεκρούς. Τέλος, ἂς ἐνισχύσουμε τὴν φιλίαν τῶν ὄρεινῶν μας πρὸς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους μας. Εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὸ καλὸ καὶ τῶν δύο, μίαν πῶς πολὺ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μας, ἀφοῦ σίγουρα ἔτσι θὰ δῇ καλύτερες μέρες σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὰ δάση μας.

Κ. ΣΑΨΑΛΗΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Συνέχεια εκ της 2ας σελ. θένα τους, γιὰ τὴν προστασίαν τοῦ γύρω μας χώρου. "Ενας κατὰ τὰς κοινὸς παρανομαστὴς καὶ ὁ προγραμματισμὸς σταδιακῆς βελτιώσεως τῶν σημερινῶν φορέων βελτιώσεως τοῦ περιβάλλοντος, θὰ εἶναι—στὸ σημεῖο αὐτό— ἀπαραίτητο νὰ προδιαγραφῶν. Τὰ πάντα πρέπει νὰ βασισθῶν σ' ἓνα σχέδιον λογικὸν (ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς), τὸ ὁποῖο, βέβαια, καὶ δέν θὰ ἐπηρεάζῃ τὴν καθόλου ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, ἀκόμα καὶ ὅταν υἱοθετηθῇ, δέν πρέπει νὰ γίνῃ αἷον ὁπισθοδρομῆσεως τῆς βιομηχανικῆς, ἐπὶ παραδείγματι, ἀναπτύξεως μας.

Στὰ θέματα, πού ἀφοροῦν στὸ περιβάλλον, πρέπει νὰ γίνονται σκέψεις καὶ ἐνέργειαι συνετές, με λογικὴ καὶ καλὴ πίστιν. Εἶναι μίαν περιοχὴ (τὸ πρόβλημα «περιβάλλον») στὴν ὁποία δέν χωροῦνε προσωπικὰ πάθη καὶ σπασμωδικὴ δράσις. Κι' ἂν τέτοιοι παρὰ γοντες ἐμφυλοχωρήσουν τελικὰ, τότε οὕτε τὸ περιβάλλον θὰ καταφύγουμε τελικὰ νὰ προσφύλαξομε, οὕτε καὶ ἡ ἀναπτυξιακὴ μας πολιτικὴ θὰ κερδίσῃ — μάλλον θὰ χάσῃ, ὁπισθοδρομοῦσα.

Προτείνουμε νὰ καθιερωθῶν μαθήματα οἰκονομίας καὶ οἰκονομίας τῶν γυνάμειαν καὶ στίς μέσας σχολὰς μας. Ξεκινώντας

ἀπὸ τὴν τρυφερὴ ἡλικία, ἡ πλήρης ἐνημέρωσις τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ συνητομένου ἀντικειμένου θὰ εἶναι πῶς εὐρεία, καὶ πολὺ σύντομα θὰ καταστῇ πλήρης, ὥστε καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ν' ἀποκτήσῃ ὅχι μόνον συνείδησιν τοῦ ὅλου προβλήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν διάθεσιν, πού χρειάζεται, γιὰ νὰ συμπερισταθῇ σωστὰ καὶ ὑπεύθυνα τὸ Κράτος καὶ τοὺς ἀρμόδιους φορεῖς τοῦ σὴν πραγμάτωσιν τῆς προτιμηθεμένης τυχὸν λύσεως.

"Η προστασία τοῦ περιβάλλοντος δέν πρέπει νὰ ἐπιφέρει μαρτυρὴν ἢ ὁπισθοδρομῆσιν τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως. Γι' αὐτὸ, ἂς καθίσταν σὲ τραπέζιν τῶν συζητήσεων ὅλες οἱ ἐνδιαφερόμενες πλευρὰς. Οἱ ἀφορμὲς τῶν ἀντιρρήσεων, νομίζουμε, εἶναι ἐλάχιστες. Καὶ μπορούν νὰ ἀρθοῦν με τὴν πειθὴ.

Τώρα, ὁπότε ἀκμαῖ τὸ πρόβλημα δέν ἐμφανίζεται στὸν τόπο μας τόσο ὅξυ, ὅσο ἄλλου, νὰ ἐνεργήσομε. Οἱ ἐμπειρίες τῶν ξένων καὶ τὰ ἀποτελεσματικὰ μέτρα, πού παίρνουν κατὰ καιροὺς οἱ ἄλλες χώρες ἂς μεταφύτουν καὶ στὸν τόπο μας, κατὰλληλα διασπομασμένα. "Αφοῦ διαδοῦμε ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων, προσανατολιζόμεστε στὴν πῶς ἀποφύγετε λύσιν, πού εἶναι ἐκείνη, πού ἀναφέ-

ραμε : τῆς δημιουργίας ἐνὸς ἐνιαίου κρατικοῦ φορέα.

Τὸ περιβάλλον ἀλλοιοῦται ἀπὸ τὶς μεταβολὰς, πού ἐπιφέρουν σ' αὐτὸ οἱ ἀνθρώπινες δραστηριότητες. Ρυθμίζονται ἀπὸ τὶς ὁδοὺς, πού ἀποβάλλονται στὸ εἶδος, τὰ νερά ἢ στὴν ἀτμόσφαιρα. Καὶ μολύνεται ἀπὸ κάθε ἀπόρριψιν ἢ ἀποβολὴν σ' αὐτὸ οὐσίαν, πού προκαλεῖ μεταβολὴν τῆς φυσικῆς καταστάσεως τοῦ καὶ συντελοῦν στὴν προσβολὴν τοῦ οἰκοσυστήματος, περισσότερον ὅταν γίνεται καὶ βλάβη στὸ ζωικὸ καὶ φυτικὸ βασίλειον.

Πέρα ἀπ' αὐτὰ, ἔχομε καὶ τὶς αἰσθητικὰς ἀλλοιώσεις τοῦ περιβάλλοντος, τοὺς θορυβούς καὶ τὶς δονίες, πού ἀπαντοῦμε σὲ ἀνεκτὰ καὶ μὴ ὅρια.

"Αλλὰ, ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος — αἷον καταστροφῆς τοῦ περιβάλλοντος, μπορεί νὰ γίνῃ καὶ σωτήρας — προστάτης του. "Αρκεῖ νὰ ξεκινήσουν ὅλα ἀπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς ρυπάνσεως, πού αὐτὸς ὁ ἴδιος προκαλεῖ...

ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ

Λόγω πληθώρας ὕλης ἀναβάλλεται γιὰ τὸ ἐρχόμενο «Β. τ.Π.» ἡ συνέχεια τῶν διεργασιῶν τῶν πολιτικῶν μας.